

3) situācijā, kāda ir izskatīta pamattiesvedībā, valsts tiesa nedrīkst piemērot nevienu valsts tiesību noteikumu, kas būtu pretrunā EKL 43. pantam.

(¹) OV C 89, 19.03.2011.

Tiesas (virspalāta) 2012. gada 5. septembra spriedums (Cour d'Appel d'Amiens (Francija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Eiropas apcietināšanas orderis, kas izdots attiecībā uz Joao Pedro Lopes da Silva Jorge

(Lieta C-42/11) (¹)

(Policijas un tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Pamatlēmums 2002/584/TI — Eiropas apcietināšanas orderis un nodošanas procedūras starp dalībvalstīm — 4. panta 6. punkts — Eiropas apcietināšanas ordera fakultatīvas neizpildes pamats — Ieviešana valsts tiesībās — Apcietinātais, kas ir izsniegšanas dalībvalsts pilsonis — Eiropas apcietināšanas orderis, kas izsniegts, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu — Dalībvalsts tiesību akts, kurā paredzēta iespēja neizpildīt Eiropas apcietināšanas orderi gadījumā, ja pieprasītās personas ir minētās valsts pilsoņi)

(2012/C 331/07)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'Appel d'Amiens

Lietas dalībnieks pamata procesā

Joao Pedro Lopes da Silva Jorge

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Cour d'appel d'Amiens — Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/JAI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV L 190, 1. lpp) 4. panta 6. punkta, kā arī LESD 18. panta interpretācija — Eiropas apcietināšanas orderis, kas izsniegts, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu — Dalībvalsts tiesību akti, kuros paredzēta iespēja neizpildīt Eiropas apcietināšanas orderi gadījumā, ja pieprasītā persona ir šīs valsts pilsonis — Diskrimināciju pilsonības dēļ

Rezolutīvā daļa:

Padomes 2002. gada 13. jūnija Pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm 4. panta 6. punkts un LESD 18. pants ir jāinterpretē

tādējādi, ka, kaut arī dalībvalsts, transponējot minētā 4. panta 6. punktu, var nolemt ierobežot situācijas, kurās valsts izpildes tiesu iestāde var atteikt personas, uz kuru attiecas šī norma, nodošanu, no šīs normas piemērošanas jomas nevar pilnībā un automātiski izslēgt citu dalībvalstu pilsoņus, kas paliek tās teritorijā vai ir tās rezidenti, lai kāda arī būtu to saikne ar šo valsti.

Valsts tiesai ir pienākums, ņemot vērā valsts tiesības kopumā un piemērojot tajās atzītās interpretācijas metodes, interpretēt valsts tiesības cik vien iespējams atbilstoši Pamatlēmuma 2002/584 tekstam un mērķim, lai nodrošinātu šī pamatlēmuma pilnīgu efektivitāti un rastu risinājumu, kas atbilstu tā mērķim.

(¹) OV C 103, 02.04.2011.

Tiesas (virspalāta) 2012. gada 5. septembra spriedums (Bundesverwaltungsgericht (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Vācijas Federālā Republika/Y (C-71/11) un Z (C-99/11)

(Apvienotās lietas C-71/11 un C-99/11) (¹)

(Direktīva 2004/83/EK — Bēgļa statusa vai alternatīvā aizsardzības statusa piešķiršanas nosacījumu obligātie standarti — 2. panta c) punkts — Kvalificēšana par “bēgļi” — 9. panta 1. punkts — “Vajāšanas darbību” jēdziens — 10. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Reliģija kā vajāšanas iemesls — Saikne starp šo vajāšanas iemeslu un vajāšanas darbībām — Pakistānas pilsoņi, kuri ir reliģiskās kopienas ahmadiyya locekļi — Pakistānas iestāžu rīcība, lai aizliegtu tiesības publiski paust savu reliģiju — Pietiekami nopietna darbība, lai attiecīgajai personai būtu pamatotas bailes no vajāšanas viņas reliģijas dēļ — Faktu un apstākļu individuāla izvērtēšana — 4. pants)

(2012/C 331/08)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesverwaltungsgericht

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Vācijas Federālā Republika

Atbildētāji: Y (C-71/11) un Z (C-99/11)

Otrs lietas dalībnieks: Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht, Bundesbeauftragter für Asylangelegenheiten beim Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Bundesverwaltungsgericht* — Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/83/EK par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu (OV L 304, 12. lpp.) 2. panta c) punkta un 9. panta 1. punkta a) apakšpunkta interpretācija — Kvalificēšana par bēgli — Vajāšanas darbība, kas ir pietiekami smaga tās rakstura dēļ — Pakistānas iestāžu rīcība, kuras mērķis ir ierobežot reliģiskās kopienas *Ahmediyya* darbību

Rezolutīvā daļa:

1) Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/83/EK par obligātajiem standartiem, lai kvalificētu trešo valstu valstspiederīgos vai bezvalstniekus kā bēgļus vai kā personas, kam citādi nepieciešama starptautiska aizsardzība, šādu personu statusu un piešķirtās aizsardzības saturu 9. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka:

— ne katrs tiesību uz reliģijas brīvību aizskārums, kas pārkāpj Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 10. panta 1. punktu, var tikt uzskatīts par “vajāšanas darbību” šīs direktīvas minētās normas izpratnē;

— vajāšanas darbība var izrietēt no ierobežojuma īstenot minēto brīvību publiski;

— lai novērtētu, vai tiesību uz reliģijas brīvību aizskārums, kas pārkāpj Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 10. panta 1. punktu, var tikt uzskatīts par “vajāšanas darbību”, kompetentajām iestādēm, ņemot vērā attiecīgās personas individuālo situāciju, ir jāpārbauda, vai pastāv reāls risks, ka kāds no Direktīvas 6. pantā paredzētajiem dalībniekiem var īstenot vajāšanu vai piemērot necilvēcīgu vai degradējošu attieksmi vai sodus pret viņu šīs brīvības īstenošanas savā izcelsmes valstī dēļ;

2) Direktīvas 2. panta c) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pieteikuma iesniedzēja bailes no vajāšanas ir pamatotas, ja kompetentās iestādes, ņemot vērā viņa individuālo situāciju, uzskata, ka ir saprātīgi domāt, ka pēc atgriešanās savā izcelsmes valstī viņš īstenos reliģiskas darbības, kas viņu pakļaus reālam vajāšanas riskam. Individuāli izvērtējot pieteikumu par bēgļa statusa piešķiršanu, minētās iestādes nevar saprātīgi sagaidīt, ka pieteikuma iesniedzējs atteiksies īstenot šīs reliģiskās darbības.

Tiesas (virspalāta) 2012. gada 5. septembra spriedums (*Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)* (Apvienotā Karaliste) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — *Secretary of State for the Home Department/Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman*

(Lieta C-83/11) ⁽¹⁾

(Direktīva 2004/38/EK — Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā — 3. panta 2. punkts — Pienākums atbilstoši valsts tiesību aktiem veicināt “visu pārējo ģimenes locekļu”, kas ir Savienības pilsoņa apgādībā, iecelšanu un uzturēšanos)

(2012/C 331/09)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: *Secretary of State for the Home Department*

Atbildētāji: *Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman*

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Upper Tribunal* — Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 77. lpp.) 3. panta 2. punkta un 10. panta 2. punkta interpretācija — Jēdziens Savienības pilsoņa “visi pārējie ģimenes locekļi” direktīvas 3. panta 2. punkta izpratnē — Ģimenes locekļi, kas ir tāda precēta pāra ģimenes aizgādībā, kurā laulātais trešās valsts pilsonis — Ģimenes locekļi, kuri nav precēti pāra tiešie pēcnācēji

Rezolutīvā daļa:

1) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, 3. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka:

⁽¹⁾ OV C 130, 30.04.2011
OV C 173, 11.06.2011